

Linu fabrikas būvlaukumā

Gaida biešu lauks

Lopbarības biešu platība saimniecībā nav mazā — 100 hektāri, taču līdz trešdienai raža bija novākta tikai no 6 hektāriem. Pirmajā ražošanas iecirknī todien strādāja 22, bet otrajā — 28 cilvēki. Taču gandrīz puse no visiem — divdesmit četri — bija sezonas strādnieki no Ukrainas PSR. Darbu mīlošie gucūli, kā viņus te saucam, jau sen atklājuši, ka biešu novākšana mūsu saimniecībā ir ļoti ienesīgs darbs. Arī pilsētnieki no Preiļiem, čakli strādājot, nopelna līdz 70 un vairāk rubļiem DIENĀ.

Agrofirmas ģenerāldirektors R. Kavinskis aicināja visus vidējā posma vadītājus rosināt savus laudis aktīvāk iesaistīties biešu novākšanā pašu spēkiem no tiešajiem pienākumiem brīvā laikā. Par darbu paredzēta laba samaksa. Un kaut ko vērtā būs arī apziņa, ka varam ar saviem darbiem dzimtajā kolhozā tikt galā paši, bez palīdzības no malas.

M. GEKISA

VINOTI LATVIJAI!

JAUNAIS CEĻS

Agrofirmas „Sorkonais Oktobris“ laikrosts

PANORĀMA

Kādi ceļi ved uz Preiļiem

Par mūsu turpmākajām gaitām

Rudens — pārmaiņu laiks. Ne tikai ražas uzskaites un savākšanas drošās glabātavās, bet arī pārdomu laiks: ko darīt turpmāk, kā dzīvi veidot pēc gadu mijas. Tuvojas noslēgumam parakstīšanās kampaņa uz laikrakstiem un žurnāliem 1990. gadam. Arī žurnālistiem un preses izdevējiem jāpadomā, kāds bijis aizvadītās darba cēliens, kādas mācībstundas devis. Un kā tad dzīvosim tālāk.

Kārtējā agrofirmas vadītāju padomes sēdē apspriesta laikraksta «Jaunais Ceļš» redakcijas kolektīva darbība un uzdevumi nākotnei. Atzīmēts, ka pēdējā laikā laikraksts izdarījis zināmu pārkārtošanos, lai kļūtu tautiskāks, tuvāks lasītājiem, atteicoties no tradicionālajiem oficiālajiem toniem. Sākts darbs, lai izietu ārpus rajona robežām, organizējot izplatīšanu «Preses apvienības» kaimiņu rajonu centru ki-

oskos, dažādos kultūras pasākumos Latgales novadā un arī citur. Kuplāka kļuvusi izdevuma pastāvīgo autoru saime, līdz ar to tas veidojas interesantāks, aptverošāks.

Izteikti priekšlikumi turpmākā darba veidošanai. Ar nākama gada 1. janvāri par apmēram 60 procentiem palielinās izdevumi par laikraksta salikšanu un iespēšanu tipogrāfijā. Lai kaut daļēji tos segtu, nolemts ar šā gada oktobri viena numura cenu palielināt līdz 5 kapeikām. Tie, kuri «Jauno Ceļu» parakstījuši līdz gada beigām, to turpinās saņemt pēc vecās cenas, bet kioskos tiks realizēti jau par 5 kapeikām. Daudzi kļuvuši par mūsu abonentiem nākamajam gadam vai pusgadam — parakstīšanās termiņš, tāpēc, saīsinās uz pusī. Tie, kuri parakstījuši gadam, saņems pusgadu, pusgadam — trīs mēnešus. Lēmums par laikraksta

cenas paaugstināšanu ļoti svarīgus uzdevumus uzliek mūsu redakcijas darbiniekiem. Prece, kā mēdz sacīt tautā, tiek vērtēta pēc izskata, laikraksts — pēc satura. Tātad viss būs jākompensē ar interesantākām un bagātākām publikācijām.

Otrkārt, jaunajā kvalitātē laikraksts iznāks divās krāsās.

Treškārt, tajā liela vieta tiek ierādīta reklāmai un sludinājumiem, tos publicēsim par ievērojami mazāku maksu, salīdzinot ar rajona un republikas presi. Ņemot vērā to, ka «Jaunais Ceļš» tiek izplatīts ārpus rajona robežām, tam ir sava nozīme.

Ceturtkārt, vairāk rakstu tiks publicēti par sabiedrisko organizāciju darbību, stūrītis jaunsaimniekiem, par notikumiem, kas saistīti ar Aglonas un citu novada ievērojamāko vietu atdzimšanu.

Jūsu «Jaunais Ceļš»

TIE IR RAZAS CEĻI. Linu un kartupeļu. Linaudzētājas saimniecības savu produkciju jau tikpat kā piegādājušas. Vairāk salmiņu mūsu agrofirma saņēma no Daugavpils rajona kolhoza «Vabole», — pārrēķinot šķiedrā, 57,5 tonnas (līdz 15. septembrim). Vēl no Daugavpils veda arī kolhozi «Kalupe» un «Znamja Oktjabrja», attiecīgi — 3,16 un 4,9 tonnas.

No mūsu pašu rajona lielākais vedums ir no Kirova kolhoza — 117 tonnas. 68,4 tonnas piegādātas no Oškalna kolhoza 67,2 tonnas — no Raina kolhoza, 65,2 tonnas — no kolhoza «Vārkava», 60 tonnas no K. Marksa kolhoza un tamlīdzīgi. Mūsu pašu saimniecības I un II ražošanas iecirkņi — 66,8 un 64,5 tonnas. Kopā — 924,9 tonnas. Naudas izteiksmē sagādā izlietoti 205 592 rubļi. Te ierēķināti izdevumi par transportu un izkraušanas darbu apmaksā, kā arī piemaksas par šķirniņu, par labāko termiņu ievērošanu un citas.

Lielākais daudzums pro-

dukcijas pieņemts salmiņu veidā, stiebrinūs veda M. Gorkija kolhozs, ieskaites svārs, pārrēķinot šķiedrā 2,8 tonnas, K. Marksa kolhozs — 0,1, «Sīlukaļns» — 0,5, «Kalupe» — 1,3 un «Vabole» — 0,4 tonnas. Kopā no visām saimniecībām — 5,1 tonna.

Kartupeļus pārstrādei cietē saņēma no četru rajonu saimniecībām, tam izmaksājot 306 800 rubļu naudas. Lielāko produkcijas daudzumu piegādāja Preiļu rajons — 1615 tonnas. No Krāslavas rajona saņemtas 259, no Daugavpils — 57, no Jēkabpils — 834 tonnas. Cietes saturs tajā bija vidēji 12 procenti. Labākie bumbuļi Daugavpils rajonā — 12,87 procenti, Krāslavas rajona saimniecības toties ar vismazāko — 10,92 procentiem. (Preiļu rajonā — 12,31.)

Astoņas Preiļu rajona saimniecības piegādājušas 1610 tonnas bumbuļu, tos veda Ļeņina kolhozs, «Sīlukaļns». Raina saimniecība, «Nākotne», «Sarkanā ausma», «Zelta vārpa», Aglonas sovhozs un arī firmas kolhozs «Sarkanais Oktobris». Lielākais dau-

dzums ičskaitītās produkcijas nācis tieši no savas saimniecības — 633 tonnas. Vēl daudz kartupeļu atsūtījuši: «Sarkanā ausma» — 395 tonnas, «Zelta vārpa» — 237 tonnas. Attiecīgas ir arī norēķinu summas. Piemēram, kolhozs «Sarkanā ausma» par savu produkciju saņēma vairāk par 44 180 rubļiem, «Sarkanais Oktobris» — 73 360 rubļu un tamlīdzīgi. Vēl jāpiebilst, ka ar cieti bagātākie kartupeļi nākuši no firmas saimniecības — 13,01 procenti, kolhoza «Sīlukaļns» — 13,11 procenti. Arī atskaitījumi par cietes pazemināto saturu kartupeļos ir bijuši diezgan lieli. Tie palielinās ar piegāžu pieaugumu. Tātad lielākie ir firmas saimniecībā, «Sarkanajā ausmā» un citur. Te varbūt būtu lietderīgi padomāt par tādu šķirņu audzēšanu, kuras satur vairāk cietes.

No Jēkabpils rajona bumbuļus veda 11 saimniecības, no Krāslavas — 4, no Daugavpils rajona — 2. Līdzīgs stāvoklis ir arī šeit, cietes saturs bieži vien ir mazāks par 12 procentiem.

Par kartupeļu piegādēm Preiļu rajona saimniecībām izmaksāti 180 592 rubļi, Krāslavas — 27 276, Jēkabpils — 85 278 un Daugavpils — 6 660 rubļi.

„Dzejnieks var atgriezties..“

Jasmuiža. 1989. gada 16. septembris, pēcpusdienā. Raina muzeja zaļajā «amfiteātrī» zem osu lapu mežģiņu jumta, kam cauri spīd dzidri zilās debesis, sapulcējušies klausītāji. No Preiļu rajona, no Līgatnes,

Mazzalves, dažām citām republikas vietām... Agrofirma «Sarkanais Oktobris» devusi savu autobusu, lai pēc tradīcijas ikgadējo septembra Dzejas dienu sarakojumu Jasmuižā varētu apmeklēt arī Riebiņu vi-

dusskolas pedagogi un audzēkņi. Klausītāji vispār lielākoties gados jauni — skolēni, jo viens no gaidītajiem ciemiņiem — Iemiljotā bērnu grāmatu ilustratore māksliniece Margarita (Turpinājums 2. lpp.)

ATTEĻĀ: dzied Aglonas internātskolas audzēkņi

Paldies!

Aizvadītajā ceturtdienā 21. septembrī, uz 65 mūža gadiem atskatījās Pieninu feldšeru punkta vadītāja Marija Vanābele. Ilgus gadus viņa bijusi Riebiņu ciema deputāte, vadījusi un bijusi aktīva sociālās

nodrošināšanas un veselības aizsardzības pastāvīgās komisijas locekle. Īpaši daudz uzmanības Marija Grigorjevna velta gados vecākiem laudim, regulāri tos apmeklē, palīdzedama ar uzmundriņošu vārdu, ar medikamentiem.

Savu krievno, darbīgo deputāti sveikt jubilejā bi-

ja ieradusies Riebiņu ciema izbildkomitejas pārstāvi. Arī visi agrofirmas ļaudis un it īpaši Pieninu iecirkņa pacienti pievieno savus laba vēlējumus ilgā gādējam medicīnas darbiniecei. Lai Jums neaptrūkst spēka un enerģijas, lai pietiek sirds dāsnuma vēl ilgus gadus!

SAKUSIES PĀRSKATĪ KAMPĀNA	NO LOPKOPJU DINASTIJAS	SILAJĀNU MOZAIKA
DARBS GALVENAIS NOPELNS	SLAUCEJU SACENSĪBA	VAI TURPINĀJUMS SEKDS?
„DZEJNIEKS VAR ATGRIEZTIES“	TEHNIKA — JAUNSAIMNIEKIEM	NEVIENAM NEPIEDEROSA ZONA

Sākusies pārskatu kampanja

7. septembrī pārskata un vēlēšanu sapulce notika cietes rūpnīcas partijas grupā. Grupordze Marija Reča pamatīgi izanalizēja darbu, pakāvējis pie ražošanas. Pašlaik šajā uzņēmumā strādā 73 cilvēki, desmit no viņiem ir komjaunieši un pieci PSKP biedri. Komunistiem ir pastāvīgi un vienai reizei dotie uzdevumi, visi ir tautas kārtības sargu vienības locekļi.

Sā gada I un II ceturkšņos agrofirmas uzņēmumu sacensībā cietes rūpnīcas kolektīvs izcīnīja pirmās vietas. Septiņu mēnešu darba laikā izgatavotas 246 tonnas konditorejas izstrādājumu (plāns — 220 tonnas). Šogad daudz darīts, lai pilnīgotu čipsu ražošanas tehnoloģiju, paplašināts asortiments. Nopietni bija jāstrādā arī pārvarot grūtības, tajā skaitā izejvielu deficītu.

Sapulcē tika uzsverts, ka partijas grupas svarīgākais uzdevums ir nemītīgi meklēt un izmantot ražošanā rezerves, jo partijas biedrs atbildīgs ne tikai par savu, bet arī par kaimiņa darbu, par visu uzņēmumu kopumā. «Partijas grupa ir pirmorganizācijas posms, tai izvirzīti tādi paši mērķi un uzdevumi, kā visai partijas organizācijai» — uzsvēra Marija Reča.

Viņa savā pārskata ziņojumā stāstīja, kā komunisti piedalās fabrikas sabiedriskajā dzīvē. Un bija ļoti patīkami dzirdēt, ka viņi visi ir aktīvi.

Pārskata apspriešana komunistu atziņīgi novērtēja savas grupas organizatoro darbu, izteica domas par uzņēmuma ražošanas darbību, pieskārs uzdevumiem, kas izvirzīti turpmākajai darbībai. Tika izteiktas vairākas piezīmes par to, ka agrofirmas galvenie dienesti pavājinājuši uzmanību rūpnīcas vajadzībām, tās problēmām, kas sevišķi jūtams bija gatavojoties jaunajai darba sezonai.

Piedalījās partijas rajona komitejas lietvedības sektora vadītāja Tamāra Saveļjeva, viņa savā runā uzsvēra partijas grupas lomu rūpnīcas kopīgajā darbībā, pozitīvi novērtēja komunistu saliedētību politisko un saimniecisko uzdevumu risināšanā, novēlēja arī turpmāk saglabāt avangarda pozīcijas.

Par grupas organizatori atkārtoti ievēlēta M. Reča.

12. septembrī pārskata sapulcē notika lielfermas «Progress» partijas grupā, tajā piedalījās visi, kas strādā šajā fermā. Sapulcē ievadīja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas loceklis Mihails Mihailovs govju mehanizētās slaukšanas meistarei Anastasijai Juganovai, kura uzaudzinājusi piecus bērnus, pasniedza «Mātes Slavas» otrās pakāpes medaļu.

Partijas grupas vadītājs Pēteris Smukša sniedza grupas komunistu darba analīzi, pārskata ziņojumā vairāk pieskārs to jautājumu un problēmu lokam, kas kādu iemeslu dēļ nav tikuši līdz galam atrisināti. Lopkopēji savukārt pievērsās jautājumiem, kas viņus uztrauc visvairāk, — dzīvnieku izdzīvošanas ceļu stāvoklim, kanalizācijas sliktajam darbam korpusos. Saimniecības galvenā zootehniķe Jelena Korotkova, otrā ražošanas iecirkņa priekšnieks Fjodors Gromovs, agrofirmas galvenā ekonomiste Anita Vaivode, kuri piedalījās šajā sapulcē, atbildēja uz daudzajiem jautājumiem, uzklaušāja lopkopju vēlējumus un apsolījās novērst trūkumus.

Šajā partijas grupā izvirzījās jautājums par tās likvidēšanu, jo sastāvs pastāvīgi mainās, tā ir skaitliski maza. Protokolā ierakstīja: lūgt agrofirmas partijas komiteju apstiprināt šo lēmumu.

Partijas rajona komitejas instruktore Valentīna Liniņa dalījās iespaidos, kas radušies, apmeklējot lielfermu, pakāvējis arī pie tiem jautājumiem, kas cilāti sapulcē gaitā. «Svarīgākais» — viņa teica, — «nevis pasīvi gaidīt, ka cits nāks un visu izdarīs, bet pašiem jāgādā par to, noteikti jāvirzās uz mērķi, jānovērš trūkumi».

Zoja AGAFONOVA,
partijas komitejas sekretāre

Tarass ģimenē nebija ne vecākais, ne jaunākais. Gods saukties tēva vārdā viņam tika, varētu sacīt, kā glābšanas riņķis. Vecāciešnieku ģimenēs pieņemts bērniem dot vārdus pēc baznīcas kalendāra, — kurā dienā dzimis, tāds vārds arī jānes. Bet šim kusiņam, vārgajam Orlovu ģimenes mazulītim, kurš, likās, nebūs dzīvotājs, deva mājas to tuvāko, stiprāko — tēva vārdu, un šē tev — izķepurojās mazais Tarasiņš! Vēlāk, kad apvēlušos zīdāinti veda uz baznīcu krustīt, garīdznieks jau vairs nesāka viņu pārdēvēt «pēc likuma». Tā arī nodzīvojis Tarass Tarasovičs Orlovs ar dubultstipru vārdu. Vārdiņš tāpēc viņā tāds sīkstums un dzi-

Darbs—galvenais nopelns

gadiem viņu mobilizēja vācieši un nosūtīja rakt ierakumus Leningradas kara cēla virzienā — pie Kingisepas. Kad iztēlojos, kā viņi, krievu un latgaļiešu puīši, tur vāciešiem veidoja nocietinājumus kaujām pret savējiem, man jādama par to, ka karš — lai arī kura puse uzvar — vienmēr ir zaudējums visai cilvēcei.

Jaunība paliek jaunība arī kara laikā, un pa vakariem viņi lavījās uz tuvējo sādžu — tur bija daudz jaunu, glītu meiteņu. To puīši neuzskatīja par noziegumu, tāpēc noticēja,

kļu un uzbrēcienu pavadībā. Vai tam, kurš vairs nespēja paiet un paklupal Viņam iešāva pakausi un vēl saspārdīja ar zābaku — vai ir beigts. Tarass zem kāda krūma nejausi atrada čības un norieciņās: uzvilks tupeļu vietā, būs vieglāka iešana. Taču tā bija tikai pirmajos kilometros, vēlāk kājas nobērās jēlas, tās bija grūti kustināt. Būtu arī viņš ar sašķaidītu galvaskausu palicis guļam Vācijas lielceļa malā, ja vai nu sabiedroto — amerikāņu — vai Sarkanā Krusta organizācijas iekaušanās nebūtu uzlikusi

nieku zēlabas par pirmajiem grūtajiem kolhoza gadiem Tarasam Tarasovičam liek skumji pasmaidīt: kas nav nogaršojis rūgtu, neprot novērtēt saldo. Viņš atgriezās mājās no Urāliem, kur nobeidza savus kara ceļus, 1946. gada jūlijā. Mazliet atkopās un sāka strādāt tēva saimniecībā. Bija pārnācis arī vecākais brālis, bet viens bija pazudis bez vēsts, 1950. gadā, jau būdams kolhoznieks. Tarass apprecējās: kamēr savu māju uzcēla, dzīvoja pie sievasmātes Skangelos...

Sākumā kolhozā laukropības brigādē nevarēja nopelnīt neko, cilvēki strādāja gandrīz par velti.

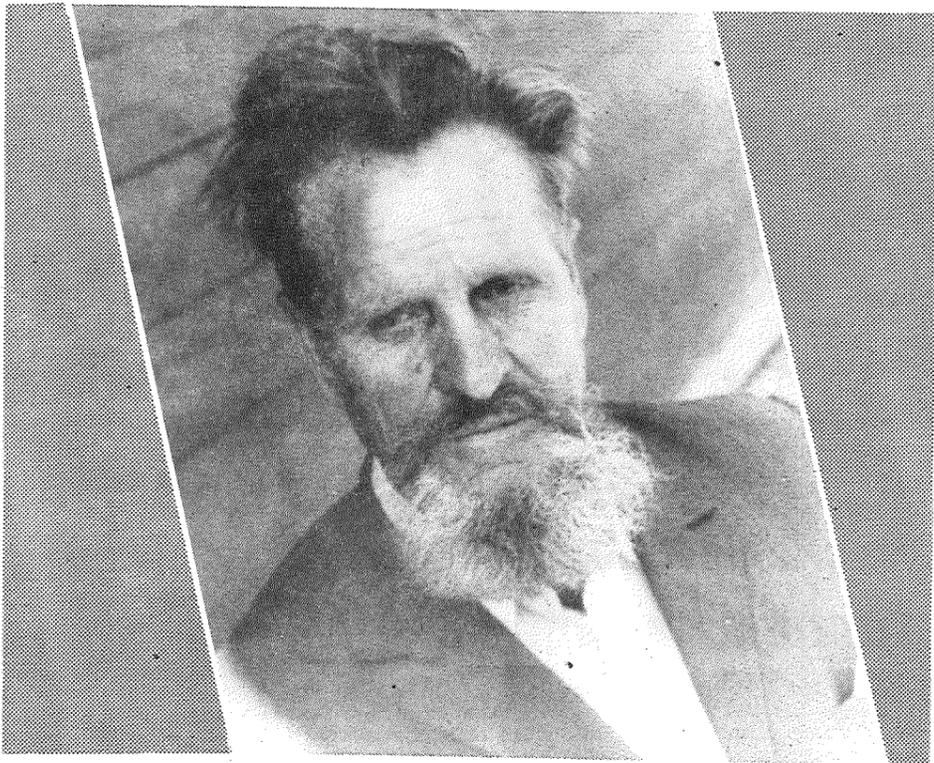
— Bet no kā tad iztikāt? — pajautāju.

— Nu, bija taču pašiem sava saimniecība, zāli varēja daudz brīvāk plaut nekā tagad, — paskaidroja Tarass Tarasovičs. — Ik gadus izaudzējām pa bullītim, pārdevām — tad jau baudīja druscīņi bija. Zeme cilvēku nekad postā neatstāj.

Visu mūžu Tarass Orlovs bijis tai uzticīgs: Ik gadus izstrādes dienu minimums pārsniegts tai pašā laukropības brigādē. Ar zirgu plaujmašīnu plāvis, līnūs mīstījis, visādu citus lauku darbu darījis... Parasti par tiem viņa vecuma vīri daudz nerunā: sak, ko tur stāstīt, katrs jau vēl pats atceras. Bet viņi aizmirst, ka izaug arvien jaunas paaudzes, kam vecāku jaunība šķiet sirma senāne: «Kā?! Traktoru nebija? Bet ar ko tad zemi ara? Un kā piē graudiem tika, ja kombainu nebija?» Mūžam jāiekrīt lielu laiku griežos, lai ne par ko nebrīnītos.

Trešoreiz Tarasa Orlova dzīvība bija briesmās tūlīt pēc aiziešanas nensīā, Smagu operāciju izturēja un no grūtajiem lauku darbiem tagad nākas atturēties. Toties var vēl itin ļabi strādāt par sargu. Kolhoza «Sarkanais Oktobris» 40 gadu jubilejas svinībās viņam piešķīra nopelniem bagātā kolhoznieka goda nosaukumu.

Labs darba mūža vainagojums. Gandarījums pašam, prieks sievai, leņums abām meitām un mazmeitām, Par to, ka nav vairākus ne no viena darba, kas bijis pa spēkam. Jo darbs jau arī ir cilvēka pirmais un galvenais nopelns. M. AUSTRUMA

G. VILCĀNA foto

vesspēks? Vai esat ievērojuši, cik jaunas viņa seļā vienmēr smejas acis?

Orlovu ģimenei, kurā bez Tarasa vēl bija četri brāļi un četras māsas, zemes nebija daudz — 12 hektāri. Bet Orlovi prata saimniekot tā, ka darba un maizes pietika visiem. Nebija, kā daudziem citiem apkārtējo sādžu puīšiem, tūlīt pēc Lieldienām jādodas kalpot pie saimniekiem viņā Daugavas pusē — bagātā Zengalē un Kurzemē. Tepat Riebiņu pusē — Novīnu sādžā — uzauzdīs, viņš vēl bija par jaunu, lai 1941. gada vasarā stātos Sarkanās Armijas rindās. Pēc diviem

ka viņu grupu — 25 cilvēkus — nosūtīja atpakaļ darbā uz Latviju. Taču karš ir arī absolūtas beztiesības un patvaļas laiks. Tarass Orlovs vēl tagad netiek gudrs, kāpēc nokļuvis nevis mājās, kā viņi visi klusībā bija cerējuši, bet gan Rīgas Centrālcietumā. Pēc tam bija piespiedu darbs, mēģinājumi aiziet pie partizāniem, koncentrācijas nometnes... Reizē ar vāciešiem, kas atkāpās, arvien tālāk uz rietumiem, prom no Dzimtenes, bija spiesti doties arī ieslodzītē.

Novārguši, badā, neērtām koka tupelēm kājās, viņi vilkā konvojieru dur-

iemauktus fašistu patvaļai. Tagad nevarīgos vairs nešāva, bet nelielās grupās kopā ar gados vecākajiem konvojieriem atstāja uz ceļa. Kā debesu dāvana bija nelielās pārtikas devas, kas arī nāca no tiem pašiem labvējiem. Kad dārgo bundziņu saturu sajauc ar celmalas zāli un ūdeni uzvārija — kas par spēcinošu dziru iznāca! Pastrebās visi un atkal varēja vilkties tālāk. Zālite viņiem izglāba dzīvību. Viņi aizgāja līdz pat Elbai, tika atbrīvoti un, kuri vēlējas, tika nosūtīti atpakaļ uz austrumiem.

Vai gan vēl jāstāsta, ka pēc šīm šausmām citu zem-

nesen vēl naldīgām robežām.

Veselus ziedu klēpjus no mazajiem un lielajiem klausītājiem izpelnās Astrīde Ivaska, kuras dzeja spēji savilņot ar sievišķīgu sirsnību un nostalgiju pēc neatgūstamā, ar asprātību un humoru — kā bērnu dzejoļos «Blusas ūsas», «Ačgārni». «Mūsu paaudzei bija jāšak ar desmit gadu nokavēšanos», viņa stāsta. Nepazust, apliecināt sevi svešajās zemes, nezaudēt tēvotēvu valodīnu (Astrīdes Ivaskas dzejā tā ir sevišķi skanīga un bagāta) — tam patiesi bija vajadzīgs ne tikai laiks, bet arī liels gara un intelekta spēks.

Īpaši spilgti to jūt Rīgā dzimušā igauņu dzejnieka kritiķa, gleznotāja, Oklahomas universitātes profesora Ivara Ivaska personībā. Viņa izdotajā «World Literature Today» var gūt regulāru ieskatu par visas pasaules kontinentos iznākušajām nozīmīgākajām daiļliteratūras grāmatām Nav apieta arī mūsu — baltu literatūra. Būdams

pasaules kultūras cilvēks viņš palicis savas Tēvzemes un dzimtenes patriots. Tas izskan arī no Raiņa Jasmuizāšas lievenī, lasītajām dzejas rindām. «Baltiešu elēģijas» un «Jaunās baltiešu elēģijas» — starp šiem diviem dzejoļu cikliem ir tikai nepilnu trīs gadu atstarpe. Bet cik atšķirīga emocionālā kopnoskaņa, tagad pavisam optimistiska. Arī par dzejnieka darba vērtību: «Dzejnieks var atgriezties, jo dzejolis ir spirāle, kas riņķo mūžu mūžos».

Dzejnieks var atgriezties — apliecinā arī Juris Veitners, lasot dzejoļus no topošā krājuma «Uz vienas kājas lēkājot». Atgriezies bērībā, Caur dzeju atgriezties pie nozīmīgiem tautas dzīves mirkliem, kā dzejoli «Baltijas ceļš».

Dzīli aizkustinošas un vienlaikus nepretenciozas ir Voldemāra Romanovska atmiņu impresijas — atgriešanās savā sākotnē.

L. LAUCE

„Dzejnieks var atgriezties...“

(Sākums 1. lpp.)
rita Stāraste. Uzreiz gan jāteic, ka viņai tomēr neizdevās ierasties.

Toties klāt ir vēl tālāki vīsi — Zviedrijā dzīvojo-

šais latviešu dzejnieks un prozaiķis Andrejs Irbe, ASV, Oklahomas štatā jeb, kā viņi paši saka, Oklahomas pavalstī mitošie dzejnieki — dzīvesbiedri As-

trīde un Ivars Ivaski. Un rīdzinieks no Pārdaugavas — no Tornakalna — dzejnieks Juris Veitners. Vistuvākā braukšana uz šo poēzijas pēcpusdienu bijusi

ATTELĀ: tikšanās dalībnieki.

Ražošanas pirmrindnieki + Kā strādāts + Tiem, kas kopj zemi

No lopkopju dinastijas

Feklinija Daņilova (atēlā) nāk no lopkopēju dinastijas, daudzus gadus kolhoza fermās dažādus darbus godprātīgi un sekmīgi pildījuši viņas radnieki. Pati ir starp stāža ziņā vecākajām kolhoza «Sarkanais Oktobris» govju mehanizētās slaukšanas meistārēm, vienā no lielākajām un modernākajām novietnēm — lielfermā «Progress» — strādā kopš tās nodošanas ekspluatācijā.

Viņas vecākā māsa A. Stepankova saimniecības lopkopības attīstībai tāpat atdevusi daudzus gadus, tāpat ir visu cienīts cilvēks saimniecībā, strādā Duntišķu lopu novietnes kolektīvā, šogad ir otrajā vietā pēc G. Bahanovas, šīs fermas līderes.

Lai arī kolhozā izslaukumi no govju tiek plānoti, radīti slaucēju darbam tādi apstākļi, lai viņas godam varētu veikt savus uzdevumus, nodrošināt

augstu produktivitāti savās grupās, dažādu objektīvu iemeslu dēļ no govju iegūtā piena daudzums var svārstīties.

Pērnā gada astoņos mēnešos Feklinija Daņilova no savas grupas (vairāk nekā divi desmiti govju) ieguva nedaudz vairāk par 122 tonnām piena. Bet šogad viņai ir ievērojami labāki rezultāti izslaukumos no govju (pērn 8 mēnešos — 4 507 kilogrami). Kā redzams no šodien publicējamā pārskata, tad vēl tikai G. Bahanovas grupā strādāts ar plusu. Kā arī kolēģei turpat blakus grupā — A. Juganovai, bet viņu raibalu izslaukuma kāpinājums kopā vēl netiek līdzī. Starpība ar lielāko mīnusu saimniecībā — M. Čakules grupu no Leinišķu fermas ir gandrīz tāda, cik vidējā saimniecībā iegūst no govju, — 3 127 kilogrami.

Jāņa SILICKA foto

Slaucēju sacensība 1989. gada 8 mēnešos

Slaucēja	Govju skaits grupā	Piens bruto izslauk. (c)		Izslauk. no govju (kg)		Tautu %
		1989. g.	+ vai - salīdz ar iep. g.	1989. g.	+ vai - salīdz ar iep. g.	
I. Pisuka	46	1461	-202	3169	-340	
A. Kirilova	49	1535	-288	3120	-609	
F. Kovaļkova	49	1367	-281	2785	-678	
S. Bazuļeva	26	637	-	2489	-	
V. Kozlova	50	1790	-185	3560	-382	
A. Meluškāne	50	1601	-229	3216	-422	
O. Nazarova	51	1699	-245	3337	-551	
Z. Meluškāne	51	1465	-223	2856	-567	
Aizupieši	372	11556	-2633	3105	-525	3,85
R. Rubene	43	1767	-365	4128	-642	
Z. Juhņeviča	44	1741	+ 3	3958	-160	
J. Lepuka	44	1718	-154	3931	-372	
V. Conka	38	1619	- 44	4217	-468	
Baibas	169	6845	560	4050	-400	3,73
L. Fjodorova	29	1323	-	4515	-	
V. Golubeva	48	1759	-	3634	-	
Zabegi	77	3082	+155	3972	+247	3,66
M. Čakule	31	1183	+205	3840	-1946	
V. Sidorova	31	1256	+222	4001	-1559	
A. Mikulāne	32	1310	+373	4070	-1476	
Leinišķi	94	3749	+373	3968	-1671	3,66
J. Bahanova	31	1270	+ 13	4152	+331	
A. Stepankova	27	1130	-113	4124	- 74	
U. Amosova	29	1130	- 22	3845	- 74	
Duntišķi	87	3530	-122	4035	+ 61	3,69
Z. Tumašova	31	1376	- 14	4441	-505	
A. Juganova	26	1617	-112	6218	+336	
Dž. Mamedova	30	1403	-164	4710	-1158	
A. Loginova	22	1182	+208	5421	-1162	
M. Lazareva	22	1244	-1305	5705	+937	
F. Daņilova	21	1206	- 15	5688	+1181	
Progress—I	152	8028	+911	5296	-260	
J. Bobrova	61	2274	+112	3734	-732	
J. Kapustenoka	34	1110	-1009	3256	-876	
T. Rubļova	18	1086	-	5809	-	
N. Turubanova	62	2064	- 75	3334	-946	
L. Murnlece	59	1981	-325	3369	-1032	
M. Vasiljeva	11	616	-	5550	-	
G. Zeiferte	46	1549	-	3332	-	
V. Mihailova	57	1943	-112	3379	-426	
Progress—II	348	12623	-3153	3624	-598	
Progress	500	20651	-2242	4133	-428	3,56
L. Dzeriņa	55	1427	-411	2590	-1494	
F. Guļbinova	24	579	-1046	2426	-1319	
K. Baikova	55	1499	-206	2340	-852	
V. Ksendzova	54	1660	- 44	3051	-317	
Zaseki	188	5165	-1707	2748	-824	3,77

Jaunie zemes īpašnieki un arī tie, kuriem ir piemāju zeme, iegādājas mazas un vidējas jaudas traktorus: T-25A, T-16M, T-40M, T-40AM, MTZ-50 un MTZ-52, kā arī MTZ-80 un MTZ-82, tāpat arī kāpurķēdniekus T-74, DT-75 un arī T-70S. No uzskaitītajām markām vismazāk agregatējamo mašīnu ir šaijai T-16M, bet veselu virkni ar nedaudzām izmaiņām var padarīt pievienojamas. Ir vairāku marku arkli, ko izmanto dažāda mehāniskā sastāva augsnes — bezakmeņu, mazakmeņu un akmeņainās, dziļkultivatori un atspēraru kultivatori ar C un S tipa zariem, vago-tāji-barotāji, augsnes lobītāji, rotējošo nažu un šķīvju ecēšas ar plašu nozīmes diapazonu, vairāku veidu tapu ecēšas no smagām līdz vieglām, slūcēm un tikla ecēšām, tādām, kas īpaši piemērotas plavim un ganībām, slūces — virsmas izlīdzinātājas, plēšu, robotu ripu, disku un gludie veltni.

Tātad — izvēle bagāta. Taču praksē pierādīties, ka vietējos apstākļos kvalitatīvie un efektīvākie darbam piemērotākie ir arkli ar skrūves korpusiem un šķīvveida nažiem — priekšlobītājiem. Tādus arkli PN-1-35 un PN-2-35 izgatavo mūsu republikā, tie apgādāti ar Česu autoremonta rūpnīcā ražotajiem korpusiem un šķīvveida nažiem. Šie arkli lieliski noder irēnu un saistīgu augsņu apvēršanai, tāpat arī jauno zemi (plēsūmu) un aizlaisto pla-

Tehnika jaunsaimniekiem

tību apgūšanai. Skrūves korpusi KVV 40 000 izmantojami arī akmeņaino augsņu arkli montāžai — PGP-3-35, PGP-3-40, PGP-5-40V un citu. Ne mazsvarīgi arī tas, ka tie, nodrošinot kvalitatīvu arumu, taupīgi patērē degvielu. Rūgāņu lobīšanai piemērotākie ir pleznu kultivatori ar atspertapu ecēšām KAN-3,6 PB un rotējošo nažu ecēšas, bet augsnes pirmsējas apstrādē — kultivatori ar S veida atspērariem, nažu ecēšas.

Ja jums ir T-25A vai T-30A, tad pameklējiet Čedes augsnes apstrādes mašīnu ražošanas apvienībā izgatavoto arkli PN-35. Tādu riku mūsu republikā gada sākumā bijis ar 70, priekšlobītāju un ripas naži, darba platums — 35 cm, tie ir vienkorpora ar izmantojams akmeņainās augsnes. Gadriz līdzīgu — PN-1-35 — vienkorpora ar šķīvveida priekšlobītāju un darba platumu 35 cm — gatavojas fabricēt arī ZRA «Stars».

Traktoriem T-40M un T-40AM rūpnieciski ražoja arkli PN-2-30R, bet nu tas kļuvis par retumu. Var izlīdzēt ar PN-3-35V. «Universal» un PLN-3-35, kam noņemts trešais korpus. Arī to nav daudz. Akmeņainās augsnes būtu

izmantojams PGN-3-35, kuram noņemts pakalējais korpus. ZRA «Stars» izstrādājusi arkli PN-2-35, izmantojot skrūves tipa konstrukciju un šķīvveida priekšlobītāju, darba platums — 70 centimetri. Eksperimentālā partija jau nodota izmēģinājumiem jaunsaimniekiem. Tas būtībā ir universāls, izmantošana — sākot ar rūgāņiem un līdz pat ilggadīgo zālāju laukiem mazakmeņainās augsnes.

Traktoriem MTZ-50/52 un MTZ-80/82 rūpnieciski ražo arkli PGP-3-35 ar korpusa hidropneimatisku aizsardzību pret akmeņiem. Otrās grupas «Belorusj» traktoriem var izmantot arī PGP-3-40A, bet jānoņem priekšējais korpus, jāsaīsina rāmja konsole, pārējie korpusi jāpārība lai atbilstu traktora riteņu platumam. Traktoriem DT-75, DT-75M un T-74 ražo arkli PLN-4-35 un PN-4-35 neakmeņainām augsnēm, bet akmeņainām — PGP-3-40A. Pārējiem tiem nav nepieciešamas, pēdējo var nokomplektēt arī ar skrūves tipa korpusiem (Česu autoremonta rūpnīca). Arkli pārbūvēšanā jaunsaimniekiem palīdzību sniedz arī ZRA «Stars» Ubrokas darbnīcas.

Preiļu gerboni

Preiļi bijuši izdevīga vieta tirdzniecībai no seniem laikiem. Vairāk tādēļ preiļieši (pilsētas tiesības iegūtas 1928. gadā) gerboni likuši gudrības simbolu — kraukli. 1970. gadā A. Apinis uzzīmēja jaunu gerboni, tajā ir LPSR karoga krāsas, auglības simbols — vārpa un arhitektūras pieminekļa — vecā parka vārtu simbols. Viens otrs mūsdienās uzskata, ka pilsētas gerboni iekļuvusi vārpa — tas, tātad, nav tiesa. Pieminās akmeni, kas uzstādīts centrā, veidojuši Jersikas akmeņkallī.

K. Ulmaņa domu graudi

Jaunais Cēls

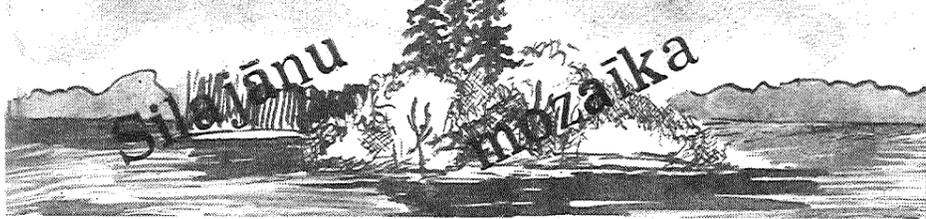
— Ko tu no savas pušes esi darījis, lai palīdzētu Latvijai nostiprināties saimnieciski un politiski? Vai tikai kritizējis citu kļūdas — patiesas un izdomātas — meklējis un skaitījis, bet vai arī pats smadzenes un rokas pie darba līcis, nebaidīdamies no kļūdām, neizdevībām un

citu kritikas uzbrukumiem? Nu saki, ko tu esi darījis!

— Liels kauns ir palikt vienaldzīgam vispārības lietās, tikai no atbildības baidoties.

— Laimīga tā tauta, kuras dēļiem ne tik vien ir augsti un cēli mērķi, bet kuri arī nebaidās no upuriem viņu sasniegšanai.

Dominiks Jermolovičs

(Turpinājums. Sakums 36. numurā.)

1944. gadā abi brāļi aizbrauca uz Durbī un tur nodzīvoja līdz mūža beigām. Gatavoja saimniecības traukus, svečturus, vāzes, servīzes. Izstādēs piedalījās no 1936. gada, arī starptautiskajās. Polikarps bija LPSR Mākslinieku savienības biedrs.

Jānis Dubovskis (1892. — 1955.) dzīvoja Dūbēm piešķirtajā piegriezumā, Kancapolē, muizas laikā celtajā akmens mūrā mājā. Ar keramikas izstrādājumiem piedalījās izstādēs Rēzeknē, Jelgavā, Daugavpilī un citur (no 1936. g.).

Antons Ušpelis (1912.) dzimis Dūbēs, tagad dzīvo Garkalnos — 2 km no Maltas. Darina saimniecības traukus, svečturus, vāzes. Arī viņa dēli ir keramikā — **Antons** (1944.) un **Pēteris** (1950.). Mākslinieku savienības biedri.

Staņislavs Vilcāns (1918.) dzimis Dūbēs, Mākslinieku savienības biedrs no 1981. gada, strādā Daugavpilī.

Polikarps Čerņavskis (1923.) dzimis Jurišos, mācīcījis P. Vilcāna darbnīcā (1939. — 1942.). Veido galvenokārt dekoratīvos traukus, svečturus, bieži izmantojot seno rotāšanas paņēmieni — virpotos rakstus, gleznojumus ar balto mālu. Izstādēs piedalās kopš 1943. gada, LPSR Mākslinieku savienības biedrs no 1959. gada. Pēc kara dzīvoja Babros, tagad — Preiļos.

Daudzus gadus Silajānu pagasta ārste bija **Nina Svikša**. Ambulances nebija, slimniekus pienēma savās tēva mājās Dubovkā 2 km no Silajāniem. Viņas tēvs bija Rēzeknes notārs Merkulovs, savas lauku mājas ar 67 hektāriem zemes bija izrentējis, dažas istabas apdzīvoja meita. Ap 1930. gadu uzcēla ambulanci, ko laudis nosauca par slimnīcu, kaut gan pāris palātas tur tika ierīkotas tikai 50. gadus, bet ilgi nepastāvēja. N. Svikša 1944. gadā emigrēja uz ārzemēm. Trīsdesmito gadu beigās un

četrdesmito gadu sākumā Silajānos strādāja vecmāte **Elza Kancāne**, divdesmitajos gados — **Riebiņu feldšeris Družikovs**.

Aptiekas bija Silajānos un Riebiņos, par vizīti pie ārsta bija jāmaksā 50 santīmi, par dienu slimnīcā Preiļos vai Rēzeknē — 4,50 lati. Tiem, kuru nekustamās mantas vērtība nepārsniedza 6000 latu, par dienu slimnīcā bija jāmaksā trešā daļa — 1,50 lati.

Pasta nodaļas bija Silajānos, Riebiņos un Krācē, bet Antoniņškos un Liskānos — palīgnodaļas. Riebiņu pasta atradās valsts mājā, telefonu centrālē strādāja 24 stundas. Par pastmeistariem strādāja **Selickis** tad **Liepaskalns**, par pastnieku — **Sabanskis**. 1935. gadā telefonu abonenti bija desmit privātie, pastmeistars, vecākais policijas kārtībnieks, mežsargs, Rušonu virsmežniecība. Riebiņu sešklasīgā pamatskola, pasta kantoris, Silajānos (nodaļas vadītājs **Artūrs Masteika**) — aptieka.

ārsta punkts, pagasta valde, pagasta vecākais kārtībnieks un divi privātie. Krāces (nodaļa bija Feimānu muižā Kovalevska mājā, vadīja **J. Danovskis**) — mežsargs un četri privātie. Trīsdesmitajos gados tika nodibinātas Liskānu un Antoniņškos to sauca par **Vīnmini**), te telefonu nebija.

Līdz 1934. gadam pagasta pašpārvaldi ievēlēja. tad iecēla, sākumā to vadīja valdes priekšsēdētājs, tad — vecākais. Pedējās pagasta padomes un revīzijas komisijas vēlēšanas notika 1931. gadā. Latgales demokrātiskajai zemnieku partijai bija saraksts ar numuru 1, sociāldemokrātiskajai — 3, Latgales progresīvajai partijai — 4, kristīgajai zemnieku katolu partijai — 9, ebreju partijai — 6, krievu partijai — 12, saraksts. Katrā no šiem sarakstiem bija 20 pagasta valdes locekļi un 5 revīzijas komisijas locekļi kandidāti.

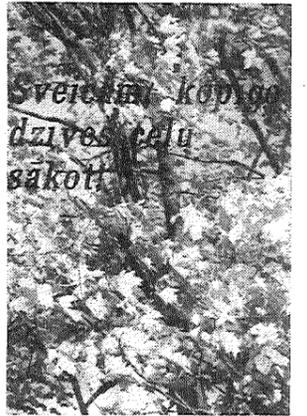
Vienreiz mēnesī notika pagasta padomes sēdes, tās piedalījās katrs loceklis sanēma 3 latus. Pagasta valdi izvēlēja 5 cilvēku sastāvā. Priekšsēdētāju tauta sauca par staršinu, valdes locekļus — par stārsiem, šie amati bija algoti. Vairāk nekā trīs gadu desmitus par pagasta vecāko bija **Donāts Kuncāns**.

1940. gadā par pagasta vecāko iecēla bijušo pagrīd-

nieku un politiēslodzīto **Vladislavu Januševiski**. Viņš bija invalīds — kliboja. Darīšanās pa pagastu motocikla blakusvāģi vadāja **D. Kuncāns** — bijušais vecākais. Vēlāk **V. Januševiskijs** bija prokurors Liepājā. **K. Ulmaņa** valdības laikā darbojās pagasta tiesa, tās priekšsēdētājs bija **Nikolajs Pelniņš**, sekretārs — **Jānis Siško**, bāreņu tiesas priekšsēdētājs — **Dominiks Valters**.

Vienu no pagasta inteliģences pārstāvjiem — **Nīnu Svikšu** pieminēju. Viņa bija apprecējusies ar **Silajānu sešklasīgās pamatskolas** pārzini **Pēteri Svikšu**. Vēl no inteliģentiem bija **Aleksandrs Lepers** no **Kaļvu sādžas**, strādāja par jaundibinātās lauksaimniecības bankas vicedirektoru (direktors — bijušais iekšlietu ministrs **Vilis Gulbis**). Pēc Ekonomikas fakultātes beigšanas universitātē strādāja par internātskolas direktoru Rīgā. **Antons Korkalis** no **Gulānu sādžas** strādāja par skolotāju **Varakļānu** un **Aglonas ģimnāzijas**, **Zenons Zudāns** no **Orniņu sādžas** — studēja universitātē, **Nikolajs Pelniņš** no **Krevu muižas** strādāja par pagasta tiesas priekšsēdētāju, 1941. gadā deportēts, pēc atgriešanās dzīvo Cēsīs. **Anatolijs Korcekis** no **Kaušu muižas** studēja Parīzē, pēc tēva nāves 1930. gadā aizbrauca uz Franciju.

(Turpinājums sekos.)

Ināra Zuša un Bronislava Krust!

Ilona Višņevska un **Vitālijs Ivanovs!**

No visas sirds sveicam Jūs ar lielu un priecīgu notikumu — jaunu ģimeņu nodibināšanu. Vēlam, lai Jums visu dzīvi izdodas noiet pilnīgā saskaņā un mīlestībā plecu pie pleca.

Agrofirma «Sarkanais Oktobris» administrācija un sabiedriskās organizācijas

Ināra Saleniece un **Dailis Mazjāni!**

Sveicam Jūs kāzu dienā! Platu ceļu un zilās debesis, saules smaidus, prieku, mīlestību un laimi dzīvē — no visiem — vislielākos — Jums novēl agrofirma «Sarkanais Oktobris» vadība, partijas, komjaunatnes un arodbiedrības organizācijas.

Nevienam nepiederoša zona

Kādreiz, vēl skolas gados, lasot **M. Saltikova** — **Sčedrīna** pasakas, kā arī citu lielu vārda meistarū sacerējumu, uzzināju, ka ir tādas nevienam nepiederošas vietas. Stāv, sacīsim, māja uz robežas starp diviem uradņiku iecirkņiem, ja kas atgādās, tad kaimiņi Inspektori atgaidinās: tas nav manā un arī ne manā teritorijā. Labi, kā pie mums nav tādas stingras dalīšanas, milicijas darbinieki neiet tajā, kurš no inspektoriem atbild par doto teritoriju. Kā raksta mana māsa **Meita** no **Preiļiem**, tad vienā dienā viņa mājās izcēlies skandāls, kurā dzīvu dalību ņēmušas vairākas grupas, viena — aizstāvēt pusaudžu, kuri pa pagalmu braukā ar mopēdiem, mēta ābolu serdes un citas drāzas, izlaiž elļu no saviem braucamajiem un visādi citādi apliecina savu esību, bet otra — norādot. Var iedomāties, kas tur bija par troksni, kad vienā vai otrā logā parādās skaļš balss īpašniece un

SACENSĪBAS, ko pavada elles troksnis, ar divu riteņu mehāniskajiem transporta līdzekļiem (motocikletiem, mokikiem un vienkārši mopēdiem) tiek rīkotas visos Preiļu nostūros un centrā, savus pļērškus didītājiem sevišķi patīk dārdināt zem māju logiem tad, kad laudis atpūšas. Radītais troksnis decibelos pārspēj to, ko izsauc zemu lidojošie reaktīvie iznīcinātāji.

publiski izsaka savas domas apspriežamajā jautājumā!

Līdz milicijas izsaukšanai vēl nenonāca. Varbūt bija aizmirsusies tāda iespēja, varbūt domāja, ka tik tālu no pilsētas centra kārtības sargi nedosies... Ej nu saizini, bet kārtīgi izkliegušās, stridīgās pušes, pusaudžu sajūsmas pavadītas, tomēr aplūksa labprātīgi un pazuda no logiem.

Ak, es vēl neesmu pateikusi, ka māsa **Meita** ar savu ģimeni dzīvo **Preiļos**, **A. Upiša** ielā 3. Māja nesen uzcelta, vēl nav laģa tajā iejutušies īrnieki (pagaidām gan tikai ieejas durvīm izsisti stikli, vēl pavisam maz ar asiem priekšmetiem iegravētu tekstu uz margām un citur kāpņu telpās), bet jau sāk parādīties šīs civilizētās pasaules paraugi.

Tas vēl būtu sīkums. Manu māsa **Meitu** satrauc tas, ka vairākos dzīvokļos logiem trūkst skrūvju, ot-

Ventilators

Vai turpinājums sekos?

Gribu jums darīt zināmu, ka agrofirma «Sarkanais Oktobris» siera rūpnīcā sekmīgi startējusi administrācijas nesankcionēta sacensība smagumu pārnēsāšanā. Tās noteikumi ir šādi:

— piedalīties var jebkurš pilsonis, bet ar noteikumu, ka strādā šajā uzņēmumā un tam ir iespējas tikt pie rūpnīcas ražojumiem vai izejvielām;

— visus izdevumus sacensību dalībnieki apmaksā paši;

— rekordi tiek fiksēti gan pēc daudzuma, gan naudas izteiksmē;

— vinnētājiem un sacensību dalībniekiem garantēta «draudzīga» tikšanās ar uzņēmuma administrāciju un darba biedriem;

— rekordistu vārdu un viņu sasniegumu popularizēšana tiek nodrošināta ar laikrakstu «Jaunais Ceļš»

rais rāmīs iekļējas un nevar atvērt. Arī pie tā sāks pierast, jo neviens nezina, kur tādas skrūves dabūjamas. Bet nesen gan tā bijusi sašauta: aizdambējusies kanalizācija. Zināmas kvalitātes un konsistences ūdens plūst istabās bet kādu, kas spētu novērst avāriju, nav iespējams atrast. Pagāja ilgs laiks, kamēr noskaidrojās, ka siera rūpnīcas santehniķiem, kuri atbild par šo mikro-rajonu, stingri aizrādīts dotajai mājai nekerties klāt, jo, lūk, tā piederot līnu fabrikai!

Tā viņi tur dzīvo.

Rozālija KURME—LOVE

vai «Leņina Karogs» palīdzību:

— līdzdalību katrā sacensību gadījumā dokumentāli noformēt apsardzības nodaļas darbinieki, tiesneši — **Preiļu rajona tautas tiesas pārstāvji** vai rūpnīcas biedru tiesas.

Tātad, sacensības rit sprāgi. «Labākos» rezultātus uzrādījuši:

— rūpnīcas atslēdznieks **S. Matvejevs**, kurš nesa 1 kilogramu sviesta un trīs kilogramus salda trīsdesmit procentīgā krējuma, kopvērtībā par 9,28 rubļiem. Svārs fiksēts, **Preiļu rajona tautas tiesa** šo dalībnieku «apveltījusi» ar 70 rubļiem;

— laborante **T. Kurmeļova**, kura centās pacelt un pārnest 1,5 kilogramus sviesta un 0,4 litrus tehniskā spirta, par kopīgo

summu 5,32 rubļi. Arī šis rezultāts fiksēts. Rajona tautas tiesnesis to «prēmējis» ar 70 rubļiem;

— cisternu mazgātājs **K. Loginova** un **V. Lutinska** izrādīja lielu pieticību un mēģināja nomaskēt poliētilēna paciņas ar saldo krējumu. Taču, kad nonāca caurlaižu telpās, te viņu atjautību pienācīgi novērtēja. Ieskaitīti šādi rezultāti: **K. Loginovai** trīsdesmit procentīgais salda krējums svara 2,5 kilogrami par 4,90 rubļiem, **V. Lutinska** tāds pat produkts 4 kilogramu svara un par 7,84 rubļiem. Šie rādītāji fiksēti dokumentāli un iesniegti izskatīšanai tiesnesiem. Kā tie tur tiks novērtēti un kāda «balva» piešķirta, uzzināsim vēlāk.

Junioru klasē sekmīgi startējis rūpnīcas prakti-

kants **Rēzeknē** 38. spēlālās vidusskolas audzēknis **D. Matisāns**, kurš dzimis 1972. gadā un «uzveica» 5 kilogramus lielu trīsdesmit procentīgā salda krējuma svaru par 9,80 rubļiem. Nav vārdam vietas — jaunā paaudze izrādījās spēcīgāka un pagaidām ir līderu pozīcijās. «Rekords» fiksēts, dokumenti nodoti Rēzeknes rajona nepilngadīgo lietu komisijai.

Zīmīgs ir tāds fakts, ka rezultātu fiksācijas brīdī visi sacīkšu dalībnieki apgalvoja, ka meistari un cehu priekšnieki nav likuši ne mazākos šķēršļus, lai viņi netiktu pie teikšanas.

Noslēgumā gribu uzdot dažus jautājumus. Pirmais: kā uz šādām sacensībām skatās rūpnīcas administrācija? Vai nebūtu laiks jau pielikt punktu? Ja nav, tad varbūt tā pati uzņēmums šo sacensību vadību, padarīs tās masveidīgas? Un pēdējais: kurš būs nākošais dalībnieks?

Neoficiālās sacensības protokolēja rajona izpildkomitejas iekšlietnodaļas apsardzības dienesta nodaļas vecākais inspektors milicijas kapteinis **J. BOGDANOVS**.

Izsakām dziļu līdzjūtību tuviniekiem un radiem sakarā ar **ARSENIJA IVANOVA** nāvi.

Kolhoza «Sarkanais Oktobris» valde un sabiedriskās organizācijas

Kolhoza «Sarkanais Oktobris» valde un sabiedriskās organizācijas izsaka dziļu līdzjūtību saimniecības galvenajai zootehniķei **Jeļenai Korotkovej** sakarā ar **VECMAMIŅAS** nāvi.

Redaktors **A. RANCĀNS**